

V objemu pedofila, pripoved trpinčenega *otroka*, ki v veliki in temačnih sobi z namenoma zastrtim oknom, na starinski zakonski postelji ob po znoju in alkoholu zaudarjajočem moškem, zahteva svojo nedotaknjenost, svoje nedolžno otroštvo, ki mu je prezgodaj na silo vzeto. Ko želja po smrti postane redna spremljevalka majhne *deklice*

, osramočene in ponižane. Pripoved *ženske*, kako je postajala fikus ...

Mag. **Olga Dečman Dobrnjič** je avtorica knjige **Nevidna drugačnost – pomoč spolno zlorabljenim dekletom** in soavtorica knjige **Za prte oči ne vidijo zla: trpinčenje, zanemarjanje in spolna zloraba otrok – odgovornost družine, družbe in šole**

. Prav tako je avtorica zbirke pesmi in kratkih zgodb z naslovom *Duša in duša*. O spolnih zlorabah otrok in problematiki nasilja piše tako v domači kot tudi tuji strokovni ter znanstveni literaturi.

V delu *V objemu pedofila* Olga Dečman Dobrnjič kot **prvoosebna pripovedovalka** razkriva življenjsko travmo gospe, ki je, kot sama pravi, lepa in pametna, ki jo spoštuje in ima rada. »Napisana je v prvi osebi. Ker sem jo tako doživljala.« Zgodba časovno skače iz sedanjega v preteklo in obratno, strnjena na 124 strani pa vsebuje 25 poglavij ter uvodno in zaključno pojasnilo.

Ob prebiranju se vedno jasnejša zdi prošnja avtorice: »Prosim, berite jo počasi. Da začutite tok njenega sporočila.« Kratki stavki, enostavno strukturirani, kot neka ponavljajoča se bolečina sedajo v misli in črnijo občutja. Vsaka poved stopnjuje obup. Vsaka beseda kot samostojen stavek **kriči in riše grozeče podobe živo pred oči**. Avtorica z nizanjem besed sprva sicer ustvari želeno čutenje toka sporočila, vendar sčasoma zgodba deluje pretrgana. Kot fragmenti, pobrani iz črne retrospektive; kot črne packe v spominu, odtisnjene na papir.

Slogovno preprosta, vendar **vsebinsko čutna zgodba** me je potegnila vase, da sem knjigo prebrala v dobrem dnevu. Pretresljiva resničnost, **realna zgodba**

gospe, ki jo megla otroških dni preganja še danes, se zdi tako blizu. S preprostim jezikom opisuje bolečino med nogami, spomine na razkrečene noge, suvanje velikega moškega uda v med njena otroška bedra in brezbarven otroški obraz, ki joče ali pa v tišini sanja o nebesih. »Pogovarjaj se z angeli, pa bo minilo.« »Nisem našla poti do nebes. Nobeni angeli niso prišli. Čutila sem le neznosno bolečino med nogami ... « »Sililo me je na bruhanje in zadrževala sem krč v vratu.«

Manipulacija **Peta** nad otroci prikazuje **pretkanost pedofila**, saj se zlorabljen otrok počuti krivega za početje, ki mu je vsiljeno. »Zdresirali so me. Na korenček in palico.«

Posiljevalec postane bog

, hudoben in grob, nežen in ljubeč. Dvojnost, ki je dosegla zelen učinek. Jemal ji je otroštvo. In ji dajal. Bonbone. Za ženske usluge.

Ob nemoralnosti početja pedofila, ki sili na bruhanje, za sladico še podpora njegove žene, ki z molčanjem in sprenevedanjem omogoča izvajanje ritualov promiskuitetnega alkoholika. Igre teles se nadaljujejo. Kot je naslov enega izmed poglavij.

Petova šola seksa, kot pripoveduje Dina, ena izmed zlorabljenih žrtev, pušča globoke luknje, ki jih ne zakrpajo niti leta niti strokovna pomoč. Tako ostane žrtev prepuščena svoji notranji moči, da se reši oklepov in okovov pedofilije. »Odhajam v drugačno življenje. Kam? Strah me je. Vendar se v tem strahu počutim svobodno, srečno.« Uspe ji doseči stopničko višje, ko se zbrcana od moža odloči zapustiti očeta svojih otrok ... Toda še vedno je z njo bolezen, z imenom Pet. »Počutim se kot zombi svojega življenja.« Spomin, groza, bolečina in skrivnost. **ZI o-raba**

Ocena:6.5/10